CANADA NYHETER.

En rik guldåder uppgifves hafva påträffats 35 mil väster om Fort William af W. A. Robinson. Guldmalmen upptäcktes på 125 fots djup.

En scharlakansfeberepidemi har utbrutit i Moosomin, Sask., och omkring två tredjedelar af befolkningen har lagts i karantän. En sjuårig flicka har aflidit i sjukdomen.

I en körolycka två mil norr om Radville, Sask., råkade Peter Peterson förliden dag afbryta ena benet. Ridande begaf han sig in till staden, där han erhöll läkarevård.

Olyckshändelser under mars månad. Under mars månad har, enligt rapport från arbetsdepartementet, 480 olyckor inträffat i industriens tjänst, af hvilka 93 voro dödliga och 387 resulterade i svårare skador.

Den största i världen. Canadian Northern järnvägens spannmålselevator, som nu är under kontrakt i Port Arthur, kommer, då den blir färdig, att rymma tolf miljoner bushels. Den blir den största elevatorn i världen.

Självmord. Alex Crawford, 55 år gammal, från Calgary, Alta., begick förliden söndag självmord i ett hotell i Vancouver, B. C. Orsaken lär vara sorg öfver hustruns nyligen timade död.

Fyrtio acres sådda. I. H. Olson i Tofield, Alta., sådde förliden lördag 40 acres med hvete. Landet är i ett utmärkt tillstånd. Mr. Olson är en af Tofields mest företagsamma farmare.

Eld utbröt i måndags morse på en farm, tillhörig Thomas King i Tilney, Sask. Förlusten beräknas till $4,800. 2 kor och 11 hästar innebrändes. Brandförsäkringen uppgick till endast $500. Om anledningen till eldsvådan vet man intet.

Polischefen arresteras. Polischefen Gibson i Edson, Alta., har arresterats, emedan han skulle hafva misshandlat en invånare i staden, då denne skulle föras till häktet. Saken skall undersökas af en domare i distriktsdomstolen.

Eldsvåda. Grenfell Milling Companys bygnad i Grayson, Sask., förstördes af en eldsvåda förliden torsdag, och innan brandkåren hann dit, stod bygnaden i ljusan låga, så att släckningsarbetet måste inskränkas till att hindra eldens vidare spridning. Skadan beräknas till $10,000.

En delegation från Dauphin, Man., som förliden lördag uppvaktade premier Roblin, begärande pension for mrs. Rooke, änka efter konstapel Rooke, som nedsköts af John Baran, mottogs vänligt af premiärministern, hvilken lofvade, att mrs Rooke skulle erhålla pension eller på annat sätt underhållas.

Öfversvämning. Assiniboinefloden öfversvämmade förliden måndag i Brandon, Man., hvilket förorsakade stor uppståndelse bland befolkningen i den stadsdel, som öfversvämmades. Genom att spränga isen med dynamit, lyckades man emellertid afvärja all fara, och vattnet torde nu åter hafva sjunkit.

Lutar mot sitt fall. Elevatorn i Davidson, Sask., lutar mot sitt fall. Allt sedan snön smälte och marken tinade, har elevatorn lutat åtåt mot spåret, så att lutningen nu är en och en half fot. Som man befarar att den skall falla, söker man anskaffa vagnar för att länsa densamma på spannmål innen olyckan inträffar.

Hård dom. Till ett års fängelse och trettio piskrapp hvardera dömdes den 10 dennes af magistrat Sanders Alex. Robson och Peter Kelley i Calgary, Alta., hvilka hade öfverfallit och röfvat Mike Keating, en "lumber jack". Som de endast tagit $30 i kontanter och $50 i moneyorder, ansågs domen utan tvifvel en af de hårdaste, som blifvit fälld där i trakten.

Den första båt, som denna säsong försökt gå upp för Red river, var Bonnitoba, hvilken passerade platsen förliden onsdag kl. half nio på kvällen. Under försök att gå under bryggan, refs den öfre delen af båten helt och hållet af. Strömmen hade svällt så mycket, att det icke var möjligt för någon större båt att gå under bron vid slussarne.

PRIVILEGIERAD AF STATEN.

Kan Ni Engelska

NI MÅSTE lära att tala och skrifva Engelska, ifall Ni ej hela Ert lif vill utföra det sämsta och tyngsta arbetet för den lägsta betalningen. Var ej nöjd med det sämsta! Det är Viljan som gör en man till hvad han är och blir. Lär grundlig Engelska och Ni gör det ojämförligt mycket lättare för Er att förtjena penningar, få goda platser och på allt sätt förbättra Edra lefnadsomständigheter. Det är icke nog att kunna lite svensk-amerikanska. Ingenstädes kan Ni lära engelskan lättare, bekvämare och billigare än genom vår skriftliga, personliga och omsorgsfulla undervisning i Ert eget hem per korrespondens. Flera svenskar lära engelska genom vår Skola än i någon annan Skola i världen. Ingen annan undervisning i engelska har någonsin kunnat uppvisa sådana förvånansvärda resultat som från denna Skola. Detta vilja vi REVISA för Er. TUSENTALS landsmän hafva genomgått denna korrespondens-kurs i engelska och ALLTID med glänsande resultat. Det finnes ingen anledning hvarför ej NI skulle göra detsamma. Vi garantera Er utmärkt resultat, eller returnera den lilla skolafgiften. Skolpenningarna äro nog för hvarje arbetare, och dessutom extra läge JUST NU. De kunskaper Ni vinner äro för Er värda HUNDRATALS DOLLAR. Insänd därför nu genast blott Ert namn och adress och Ni mottager omgående alldeles kostnadsfritt fullständiga upplysningar om denna så synnerligen lätta och intressanta undervisning. Jämte TUSENTALS beredigade intyg. Skrif NU GENAST till

SVENSKA KORRESPONDENS-SKOLAN,
AFD. C., COLLEGE POINT, NEW YORK.

Nomineringarna i Alberta. Förliden torsdag den 10 april skedde nomineringarna i Alberta. Allt tyder på, att liberalerna hafva stora utsikter att afgå med seger, ehuru kampen blir nog så hård. Valet sker den 17 april. Vi vilja i nästa nummer lämna en fullständig redogörelse därom.

Tre månaders fängelse och $25 böter dömdes Alexander Kline man i Brandon, Man., till hårom dagen. Klineman, som är judisk farmare, har i sitt hem fört ett omoraliskt lif med en kvinna från Winnipeg samt tillägnat sig kvinnans så förtjänta pängar. Han hade dessutom vaktat hennne som en fånge. Mannen i fråga är gift, och det är för familjens skull, domen blef så lindrig, sade domaren.

Aderton månader för rån. John McPehrson, som till en rik boskapsägare i Regina, dömdes förliden måndag till 18 månaders straffarbete för rån. Han hade i ett hotell i Portage la Prairie, Man., rånat C. Donaldson från Brandon på tre dollar och ett guldur. Domaren sade, att han kunde ha dömt den brottslige till 14 års straffarbete, men att han hoppades, att denne skulle bättra sig, då han såg, att man visade honom mildhet.

Rer river flodbädd vid Selkirk, Man., är öfverfylld af vatten och is, så att det öfversvämmat de lägsta ställena. Den lägsta delen af staden står under 6—10 fots vatten. Femton fot djupt står vattnet i Selkirk park. Man befarar att bryggan skall följa med strömmen. Spåret på C. P. R. banan är likaledes öfversvämmadt, och den redan gjorda skadan är rätt betydlig.

Prärield har redan gjort påhälsning i distriktet aderton mil från Moose Jaw, Sask., och den är längt ifrån släckt ännu. Stora rökmassor synas om dagen, och om natten kastar elden sitt sken på himmelen. Som namnda distrikt är ganska litet uppodlädt, tror man icke, att skadan blir så särdeles stor. Ingen skog finnes i trakten.

Duell på knif. Mrs. M. Benjamin, en adertonårig persiska, och Sam Jakobs, 29 år, utkämpade hårom dagen en knifduell i kvinnans hem i Fort William, Ont. Båda äro för närvarande på sjukhus, kvinnan med ett stort knifhugg i underlifvet och mannen med tretton sår på bröst och mage. Man hyser litet hopp om mannens vederfående, men kvinnan förmodas komma sig. Mannen hade anfallit kvinnan i hennes hem.

Vådaskott. J. Winner, en arbetare hos farmaren L. P. Borden i Borden, Sask., ljöt en ögonblickligt död förliden söndag. Han skulle taga ut sitt gevär från en vagn, i hvilken ett jaktsällskap skjutsats, hvarvid ett skott gick af och inträngde i hufvudet. Han hade varit på platsen endast ett par veckor och sörjes närmast af tvenne bröder i Borden. Han kom 1910 från Norfolk, England.

Ångbåtstrafiken på Peace river. R. Creelman, general pass. agent för Canadian Northern, och Wm. Stapleton, distrct pass. agent för samma bolag, ha i dagarna besökt Athabasca Landing för att arrangera om ångbåtstrafiken på Peace river. Om någon vecka är floden öppen för navigation och hundratals människor med tusentals ton reseffekter vänta på transport. Minst 30,000 homestead skola upptagas där i år, så snart regeringen öppnar landet.

Dödsfall. Efter en längre tids sjukdom afled i Nelson, B. C., den 5 april Emil Larson i en ålder af 39 år. L. kom till Canada för 21 år sedan, och har hela tiden varit anställd vid C. P. R. i Kenora och Winnipeg, de 3 sista åren som Road master. Han kom till Nelson för några månader sedan för sin hälsas vårdande. Larson sörjes närmast af åldrig moder, två systrar, en broder i Sverige samt en broder, Albert Larson i Nelson, B. C.

Från Norris Lake, Man. Söndagen den 27 april kl. 2 e. m. hålles gudstjänst i det nya skolhuset vid Norris Lake. Bethel-församlingens medlemmar, både yngre och äldre, ombedjas då att närvara såväl som alla vänner till vår svenska lutherska kyrka, hvilka bo och bygga i dessa trakter. En driftig ung man är kallad att arbeta på detta fält under sommaren, och hoppas vi, att han skall komma att göra det trefligt för ungdomen såväl som för de öfriga, som inträssera sig för vår kyrkliga värksamhet. Påminnen edra vänner och bekanta om detta samt bringen dem med till gudstjänsten, som ofvan är angifven, så få vi tillfälle att efterät rådgöra om ett och annat för värksamhetens väl. — L. P. Bergström, missions superintendent.

Ett möte hålles söndagen den 27 april kl. 4 e. m. i Norris skolhus, sec. 11, township 17, för planerandet af en förening till förmån för ungdomen i detta och omkringliggande samhällen. Allmänheten uppmanas att infinna sig vid detta möte för att uttala sin tanke om saken. Mötet är ej anordnadt för något religiöst ändamål, och föreningen skulle, sådan som man tänkt sig den, ej stå i förbindelse med något kyrkosamfund. Orsaken till att en sådan förening behöfs, är, att lifvet på en farm mången gång är tråkigt och långsamt, särskildt för ungdomen. Detta missförhållande kunde en sådan förening till en stor del afhjälpa genom att anordna studieaftnar, diskussionsmoten, goda och praktiska aftonunderhållningar o. d. Kom med och hjälp till att få denna förening förverkligad.

Tillströmningen af folk till Fort George, B. C., är f. n. så stor, att man knappast vet, hur man skall kunna härbärgera alla. Och ännu flere väntas dit längre fram på våren. Byggnästarna utveckla stor arbetsintensitet, och det ena huset efter det andra reser sig upp med förvånande hastighet. Den unga staden börjar allt mer antaga utseendet af, om icke ännu en storstad, så dock en lifliig industristad. Folkmängden växer mycket fort, och det torde icke dröja länge, förrän Fort George är den största staden i British Columbia och en af de största i Canada. Det är naturligt, att fastighetsvärdena måste stiga ofantligt fort i en sådan raskt växande stad, och detta hafva många också insett och skaffat sig tomter i Fort George, hvilka otvifvelaktigt inom en ganska snar framtid skola bringa dem rikedom.

I parlamentet i Ottawa fattades förliden vecka det beslutet, att oppositionens ledare, Sir Wilfrid Laurier, icke vidare skulle få yttra sig mot Bordens flottbill. Under 26 år är han Sir Wilfrid varit det liberala partiets ledare i Canada och under 15 år landets premiärminister, men under hela denna tid har han aldrig förut blifvit så illa bemött som nu af den konservativa regeringen. Minoriteten har aldrig förut blifvit nekad att yttra sig om hvilken sak som hälst och i synnerhet icke om en för landets välfärd så viktig fråga som flottfrågan. Den sista utvägen för majoritetspartiet vid sådana allvarliga debatter har varit, att parlamentet upplöste och frågan blifvit lagd i folkets egna händer genom nya val. Så gjorde den liberala regeringen för två år sedan, och så har en årlig regering alltid handlat. Det är naturligt, att liberalerna skarpt protesterade mot en dylik behandling från regeringens sida och Sir Wilfrid sjalf höll ett skarpt anförande, hvari han klandrade det konservativa partiet i allmänhet och den partifanatism, det nu senast gjort sig skyldig till, i synnerhet.

Lind är frikänd. B. W. Lind, som den 21 sistlidne december arresterades för mord å Fred Armitage, Britannia Beach, har nu helt och hållet frikänts. Juryn öfverlade endast fem minuter. Domare Morrison argumenterade starkt i favör af Lind och förklarade sig mycket nöjd med juryns utslag, men ansåg emellertid att det var till Linds egen fördel att saken rättsligen undersökts och hoppades att det för Lind och hans kamrater blef en läxa för lifvet. Fred Armitage var en maskinist vid Britannia Beach, som på kvällen den 21 december i sitt shack bjudit en del personer på dryckesvaror. Bland dem befann sig äfven Lind och två hans kamrater, Malm och Swanson. Swanson aflägsnade sig efte ren stund, men Malm stannade tills vid åttatiden. Då Armitage började handskas med en revolver, ansåg Malm att det var tid att draga sig tillbaka. Några minuter därefter hörde han ett skott och strax därefter såg han Lind komma ut med en revolver i handen. Lind förklarade för Malm hur han i strid med Armitage i självförsvar vridit vapnet ur hans hand och hurra ett skott därvid brunnit af och träffat Armitage sjalf. Domaren ansåg att detta öppna förklarande till Malm och hans dugna förhållande icke gärna kunde vara det af en man som nyss begått ett mord. Alla, som deltagit i dryckesgillet, voro mer eller mindre berusade. Flera vittnen förklarade att Lind var känd som en god och skötsam ung man.

DEPOTEN.

Forts. från sid. 1.

lösa ytan, lyftes högt i luften, buros vidare, smattrade mot det lilla tältets sidor, packades samman vid dess fot. Blåsten tilltog. Liksom i raseri öfver att lefvande varelser vågade uppehålla sig här, hvarest storm och köld voro oinskränkte härskare, kastade sig blåsten mot det lilla tältet. Dess sidor fladdrade för anloppet, men den packade snön vid dess fot höll det kvar på sin plats.

De fyra männen inom dess bräckliga väggar sofvo djupt och lugnt.

Då morgonen bräckte, hade blåsten växt till storm. Hvinande, dånande, i en orgie af olikstämda toner bröt den fram öfver ödemarken. Snön fyllde rymden, hvirflade genom luftlagren, steg och föll i oafbruten rörelse.

De fyra bröto upp. Stormen slungade dem framför sig, isbarken piskade deras kläder. De gingo med väl inkörda dragares mekaniska takt, men redan från uppbrottet stämplade tröttheten deras rörelser.

Stormen kastade om och angrep dem från sidan. Då de likväl stretade framåt, ökade den. Dess hvinande tjut ljöd som varningsrop i deras öron. Än steg ljudet till mistlurstonens fyllighet, än sjönk det till råttans pip.

De trötta vandrarne stannade. De förstodo instinktlikt, att något än svårare skulle följa. På eftermiddagen slogo de läger litet tidigare än de från början beräknat. Stumma, nedslagna, med skygga sidoblickar kröpo de in i sitt tält.

— Ha, ha, ha. — Skrattet bröt oemotståndligt fram öfver den uttröttades läppar, så snart tändstiekan sprakade och lyste. Han bet af det, höjdade sig genast, då kamraterna stelnade därvid. Så betraktade han dem bedjande. De förstodo väl, att han inte rådde för det? De kände honom ju, visste hvem han var.

De andra sysslade med sina muggar och det varma vattnet. Det fanns litet föda kvar, skulle de....?

Den tröttaste hade tagit af sig vantarna och började snöra upp skodonen. De frostskadade händerna rörde sig långsamt och fumligt, men han lyckades slutligen blott fötterna. De voro hvita, döda.. Han niekade tyst, det förbölf sig så som han trott.

— I morgon, sade han till kamraterna.

De förstodo honom ej och deras ögon begärde en förklaring.

Han niekade vänligt åt dem i tur och ordning. Det föreföll, som om det varit ett afsked.

— Ni måste spara till i morgon, upprepade han matt men envist.

Han erinrade dem om öfverenskommelsen, som träffades för ett par veckor sedan. De hade räkuat ut — hade de inte det? — Nå, de måste hålla fast vid öfverenskommelsen. Depoten, som var närmaste målet för deras färd, låg på flere dagsmarschers afstånd ännu, de måste.. måste.. allt var ju uträknadt.. Hans hufvud föll ned mot skuldran, och han sof redan innan det sista ordet sluddrats fram.

Kamraterna betraktade hvarandra. Den hand som lyfts för att spänna upp paketet med de små konservdosorna, sjönk ned igen.

— I morgon, sade en grumlig stämma, och två andra upprepade orden.

Kölden utanför steg obeveklig, och stormen fortfor med oförminskadt raseri. Genom natt och mörker höjdes från ödemarken ett tjut, som af tusende fördömda, hvilka sökat och jämrat i osäglig vända.

Men de fyra männen sofvo.

Följande dag var den tröttaste ur stånd att fortsätta. De förfrusna fötterna buro ej längre upp kroppen. Han gjorde ett par försök att gå, vacklade och sjönk ihop på snön.

Som om den anat, att någonting var i olag, kastade sig stormen med fördubbladt raseri öfver männen. De som ämnat taga med tältet, slutade därmed. De kunde hvarken lämna en sjuk kamrat här eller transportera honom vidare. De fingo vänta. Så hade det varit hela tiden, beräkningarne slogo alltid fel, de uppgjorda planerna korsades ständigt....

— Jag går ut och blir kanska borta en tid. Den tröttaste hade rest sig och stod stadigt på de döda fötterna.

— Ah, seså.. Kamraterna omringade honom. Hvad var det för ett påhitt?

Han sköt dem åt sidorna och gick. — Han visste hvad han ville, och de borde icke hindra honom, de gjorde rätt däri.

De talade alla i mannen på hvarandra, kommo med skäl och motskäl....

Den tröttaste hemförde segern.

Ensam gick han ut i snöstormen, bröttades med den, trängde sig fram. De liflösa fötterna buro honom vidare. Han uttömde sin manliga energis sista resurser och segrade ånyo öfver motståndet. Han gick och syntes aldrig mer.

Kamraterna väntade på honom. Och när de väntat tillräckligt länge, bröto de upp. De drogo vidare med ett tyst tack för uppoffringen, hvars värde ingen bättre än de förstår. Stilla vinkade de åt det håll, där de antogo, att en dödstrött polarfarare, hos hvilket allt utom hjärtat förfrusit, sof sin sista, långa sömn.

Så släpade de sig framåt öfver snövidderna. Deras inälfvor skreko efter föda, deras hjärnor ältade blott en enda tanke: skulle de hunnit fram i tid?

Någonstädes framför dem fanns depoten, dit de sträfvade. Blotta tanken på födan, bränslet, ljusen, allt, som väntade, fyllde dem med glädje, skänkte nya krafter. Brösten vidgades, ögonen fingo glans. —"Hvad nu? Hade de inte gjort det omöjliga möjligt? Hade de ej funnit polen, trampat just den enda fläck, dit deras längtan drog. De hade lyckats, de befunno sig på hemväg, arbetet var ju fullbordadt....

Var det inte en liten kulle där borta, hvad? En upphöjning öfver den eliest jämna ytan?

Det var naturligtvis barnsligt att inbilla sig något sådant, men det kunde ha varit depoten. De hade inte så långt till den, på sin höjd ett par dagsresor.

— Tag i, kamrater! Spänn senor och muskler! Två dagsmarscher till, och vi äro framme. Där borta väntar lifvet. Tänk inte på svält och köld och de många missräkningarna hittills. Nu skola vi slå läger, och i morgon afton äro vi framme vid depoten. Vi skola äta oss till nya krafter och sedan.... ha, ha, ha.

Någon frågade, hvarför spritköket ej tändes.

Det fanns ingen sprit längre och något annat att bränna hade de aldrig haft. Men en natt betydde väl ingenting, så nära som de nu voro målet.

Det var ingen som svarade. De sofvo redan. Intet ljus, intet bränsle, ingen föda, hvad kunde de då göra annat än sofva? Och sömnen kom. Mild och förbarmande suddade den ut det närvarande ur deras pinade medvetande och skänkte goda drömmar och lugn hvila.

Stormen utanför blef till orkan. Det dånade som hade himlahvalfvet störtat ned på jorden, och likt damm efter raset fylldes rymden af snö. Kölden växte sig stark under ovädrets beskydd och steg till något ofattligt.

Och de tre männen skulle bryta upp. De vaknade hungriga men glada vid tanken på, att aftonen skulle skänka dem lön för mödorna. Stormhvinet och dånet utanför gjorde dem villrådiga. Så högljudt hade de ännu aldrig hört vinden larma. Vågade de ge sig in i asbarksyran, försvagade som de voro?

En af dem förde tältduken åt sidan och kröp ut. Han förmådde ej resa sig upprätt. Och hade han kunnat det, skulle ovädret genast slagit omkull honom. De måste stanna, tills stormen bedarrat.

Det var tyst och lugnt hela dagen inne i tältet. Tre män lågo tätt tryckta intill hvarandra och väntade. De hörde orkanens ilskna dån och snöns eviga rassel. I deras inälfvor molade en oafbruten värk, och deras hjärnor ältade en enda tanke.

Vid middagstiden fördes tältduken något åt sidan, och en pälsklädd näfve pekade norrut.

Där borta på högst en dagsmarschs afstånd låg depoten. Hur var det? Vågade de trots storm och köld?

Tältdörren stängdes omsorgsfullt.

— Vågade? — Nej, orkade de?

Orkanen flög vrålande öfver de ändlösa tundrorna. Tältet vacklade inför anloppet. Männen ägnade knappt någon uppmärksamhet däråt. En hade svept in sig i ett par fällar och låg med slutna ögon. Sade de andra något, lyssnade han ej, och frågade de honom, svarade han icke.

Under eftermiddagen intog den andra kamraten platsen bredvid honom. Han hade lagt de pälsklädda armarne i kors öfver bröstet och dragit ned hufvan till munnen. Ställningen och de hårdt hopknipta läpparna utvisade, att han liksom kamraten tagit sitt parti. De lågo där tysta, orörliga, bidande, tvänne hjältar, hvilka lärt, att om också modet aldrig sviker, krafterna likväl kunna göra det.

Den tredje betraktade följeslagarna med tankfullt eftersinnande. Fram emot kvällen gick han som vanligt till hvila bredvid dem och nästa morgon stod han på fötterna med en energi, som tycktes okuflig. Han förde tältdörren åt sidan och såg ut.

Där ute var ett tummel af lössläppta krafter, något vanvettigt, ofattligt .. Sällsamma konturlösa gestalter, fantomer från en annan värld hvirflade om i en rasande häxdans, susade närmare, flögo förbi och voro borta. Orkanen trasade sönder luftlafvet, och icke nöjd därmed, plöjde den äfven djupa fåror i is och snö.

Mannen vid tältet kastade en sista blick norrut, dit där depoten låg. Så drog han igen tältdörren efter sig. Med darrande händer tog han fram sin anteckningsbok och började skrifva. Så länge han förmådde hålla i pännan, fortsatte han därmed, men då de stelfrusna fingrarna vägrade göra tjänst, stoppade han boken på sin plats i bröstfickan. Allt skulle vara i ordning, när man en gång fann dem.

Det var ingenting mera att göra. Han lade sig bredvid kamraterna, drog fällen upp till hakan, knäppte händerna öfver bröstet och slöt ögonen.

Utanför höjde stormen ett jublande triumfskri.

Ingen af männen i tältet rörde sig eller öppnade ögonen därvid. De väntade.

BRANDT SKUGGAS ÄNNU.

Detektiver som afslöjas bortkallas och aflösas af andra.

För en tid sedan kunde vi omtala att Folke Brandt, efter sitt frigivande och sin ankomst till Bemidji, Minn., där han erhållit anställning, ej lämnats i fred af mystiska individer, utan är utsatt för ett hänsynslöst spionerí af hans findes agenter. I söndags f.v. omtalade en amerikansk tidning i en lång sympatisk artikel, att han fortfarande är underkastad denna oförsynta behandling. Han är anställd vid Crockton Lumber Company, och uppgifves vara skötsam och omtyckt af sina arbetsgifvare, men hans tillvaro där är ej af angenäm art, ty han förföljes hvart han går af spioner. Personer på orten som känna till detta förhållande fråga sig huru något dylikt kan gå för sig i ett fritt land. Det är fullkomligt ryska metoder som här kommit till användning, och man hade ej trott att de skulle tillämpas utom Rysslands gränser. Först bevakades han af en detektiv Dood, som anlände från New York och opererade tillsammans med en mr. Ringdahl, som är Pinkertons representant i St. Paul. Då denne såg sitt förehafvande afslöjadt, försvann han lika hastigt som han kommit, ty stämningen mot honom var ej vidare vänlig i samhället. Han efterträddes snart af en annan individ, en detektiv Bergkeller. Denne räkade bli bekänt med en kvinna och omtalade sitt smutskiga uppdrag för henne, hon afslöjade strax honom och han fann för godt att försvinna. Brandt lär ej sjalf på rättslig väg kunna göra något åt saken, men hans vänner ha tagit saken om hand och de skola göra vistelsen på orten mindre treflig för framtida fångvaktare.

Världens yngsta republiks första parlament samlades i tisdags f. v. i Peking under stor entusiasm icke blott i Peking, utan öfver hela landet. 500 representater af 596 och 177 senatorer af 274, nästan alla ikläddа europeiska kläder, samlades på förmiddagen i parlamentsbygnaden för att höra presidenten Yan Shikais budskap.

Tysklands väldiga förberedelser för en luftflotta har helt naturligt icke lämnat Frankrige någon ro. Kabinettet beslöt i måndags f. v. att då parlamentet åter samlades den 7 maj, framlägga ett förslag om byggande af en mängd nya luftskepp och flygmaskiner för arméns och flottans räkning. Den franska armén har visserligen redan 600 aeroplaner till sitt förfogande, men i fråga om styrbara luftskepp har Tyskland öfvertaget.

J. Pierpont Morgans lik anlände hårom dagen till Havre från Rom och forslades ombord på ångaren La France för befordran till New York. Militära hedersbetygelser ägnades den afledne under färden från tåget till ångaren. En bataljon infanteri med regementsmusik i spetsen eskorterade kistan under tonerna af Chopins sorgmarsch. Regementsfanorna voro draperade med sorgflor. Ombord på La France hade anordnats ett grafkapell behängdt med sammatsdraperier och guldfransar. I fredags anlände La France till New York och i måndags fördes den store finansiärens kvarlefvor under stora högtidligheter till den sista hvilan.

Hamburg-Amerika-linjen har nyligen lätit gå af stapeln den hittills största ångare i världen. Denna döptes af prins Ruprecht af Bayern till "Vaterland". Detta skepp öfverträffar med 5,000 ton "Imperator". Det har rum för 4,050 passagerare, har en besättning af 1,200 officerare och manskap och har ombord 83 räddningsbåtar.

Canadian Pacific Railway tillkännagaf nyligen, att bolaget har för afsikt att inom kort börja byggandet af den längsta tunneln i Amerika. Tunneln kommer att bygas genom Kicking Horse-passet i Klippiga bergen. Den skall blifva sexton mil lång och beräknas draga en kostnad af $14,000,000. Man beräknar, att det kommer att taga en tid af sju år att bygga densamma.

The Walker CANADA'S FINEST THEATRE
Now Playing. This week.
Mats. Wed & Sat.
Gus Hill presents, Bud Fisher's original creation
Mutt & Jeff
Evgs. $1.50 to 25c. Mat. $1 to 25c.

5 nights starting Tuesday next, Ap. 22
Mats. Wednesday & Saturday
America's foremost comedian
Wm. H. Crane
in his latest comedy success
'THE SENATOR KEEPS HOUSE'
Evgs. $2.00 to 25c, Mats. $1.50 to 25c.

APRIL 28 — 29.
Dr. Horner's Opera Company in
"THE MOUNTEBANKS".

JUST NU INKOMMET
Stort och fullständigt sortiment af
SKODON
Enhvar kan hos mig erhålla hvad han behöfver i denna branch.
Min affär rekommenderas i öfrigt
E. F. ANDERSON
GENERAL STORE
Scandinavia, — — — — Man.

Doktorerna tillrådde Operationer.

Räddade af Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound.

Swarthmore, Penn.—"I femton år led jag förfärliga plågor, och i nära två års tid hade jag blodstörtning, och doktorerna sade att jag måste undergå operation, men jag började taga Lydia Pinkhams Vegetable Compound och är nu vid bästa hälsa. Jag har nu passerat lifsförändringen och kan ej för högt lofprisa edert Vegetable Compound. Hvarje kvinna borde begagna det vid denna tid. Jag rekommenderar det åt både gamla och unga för kvinnoåkommor." — Mrs. Emily Summersgill, Svarthmore, Pa.

Canadisk kvinnas erfarenhet.

Fort William, Ont. — "Jag tycker att jag ej för andra kan tillräckligt omtala hvad godt Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound har gjort mig. Jag var svag och trött och kunde ej sofva om natterna. En väninna rekommenderade ert Compound och jag blef genast frisk och stark och sof godt. Jag känner andra kvinnor som tagit det för samma åkommor och de berömma det." — Mrs. Mm. A. Buffy, 631 South Vickar Street, Fort William, Ont.

Då vi garantera att alla våra intyg äro äkta, kan man då ej tro att om Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound värkligen botat dessa kvinnor, det kan bota hvilken som hälst annan kvinna som lider på liknande sätt.

Om ni önskar särskildt råd, skrif till Lydia E. Pinkham Medicine Co. (förtroligt) Lynn, Mass. Brefvet öppnas, läses och besvaras af en kvinna och hålles hemligt.

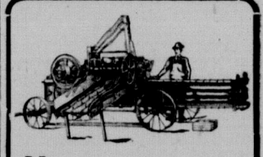

Här är en Automatisk Baler

Rumely Automatic Baler packar hö, halm, alfalfa — och är värkligen automatisk.

Den tager höet från stacken till tratten. Man behöfver ej stå och stoppa in höet.

Den packar 10 tons mera dagligen och inbesparar en mans lön.

Den gör nättare, bättre bundtar — och förminskar alla transportkostnader.

Den besparar dig $15 dagligen eller mer. Undersök — ni kan prässa höet under vintern och frakta det under gynsamt väder.

En Oil-Pull eller Oil-Turn furnerar kraften. Maskinen går i det kallaste väder medelst fotogén.

Fri katalog. Kulörta postkort sändas fritt på begäran.

Skrif på hvilket språk som hälst.

Rumely Products Co.,
(Incorporated.)
Kraft Farming Maskiner
LA PORTE, IND.

Prenumerera på Canada Tidningen

Sköt er farm med Lokomobil.

LOKOMOBILER äro bättre än hästar för mera viktigt farmarbete. Plöjning, harfning, såning, inhöstning, konstbevattning, transport till marknaden, allt göres fortare och billigare med en I H C-lokomobil än med hästar. Lokomobiler göra arbetet så mycket fortare än hästar att ni helt och hållet kan undvika ofördelaktigt väder men ändock fullborda ert arbete under säsongen. Äfvenså, hvad det än må hända med en lokomobil, är den alltid möjlig att reparera. Gamla och brutna delar kunna ersättas med nya för ringa kostnad. En I H C-lokomobil är nödvändig för en ekonomisk farmare.

Köp en I H C Lokomobil

I H C-maskinerna äro till stor del orsaken, hvarför allmän användning af lokomobiler tilltager, ty de äro pålitliga, enkla och göra sitt arbete billigt. Medelkostnaden för plöjning pr acre är 45 cents mot $1.25 med hästar. Kostnaderna för harfning, inhöstning, tröskning och annat farmarbete äro reducerade i ungefär samma proportion, då I H C-lokomobiler användas.

För små farmer är 12, 15 och 20 hkr. storlekarna bäst, 25, 30, 45 eller 60 hkr. I H C-maskinerna göra många hästars arbete på de största farmer. De arbeta med god eller dålig olja. Af I H C-maskinerna finnas också flyttbara, underbygda och fasta maskiner från 1 till 50 hkr. I H C lokalförsäljare vill gifva er kataloger och fullständig upplysning, eller skrif till det närmaste afdelningskontoret.

International Harvester Company of Canada, Ltd
WESTERN BRANCH HOUSES
At Brandon, Man.; Calgary, Alta.; Edmonton, Alta.; Estevan, Sask.; Lethbridge, Alta.; North Battleford, Sask.; Regina, Sask.; Saskatoon, Sask.; Winnipeg, Man.; Yorkton, Sask.
These machines are built at Hamilton, Ont.